

Om du fanns kvar

Kalle Moraeus

Ett sommarregn som faller dÅ¶ljer tÅ¶ren pÅ¶ min kind,
DÅ¶r saker som jag bÅ¶r pÅ¶ Å¶r en obeskrivlig tyngd.
Det kÅ¶nns som du kan se mig, det kÅ¶nns som du finns kvar.
Jag lyssnar till mitt hjÅ¶rtas rÅ¶st som bÅ¶r pÅ¶ alla svar.
Ett andetag, en sista suck.

Utan vind i mina segel har jag kÅ¶mpat,
utan tvivel har jag skapat allt jag har.
FÅ¶r nÅ¶nstans inom mig finns du alltid hos mig.
Du skulle vara stolt om du fanns kvar.

HÅ¶stlÅ¶ven som faller torkar tÅ¶ren pÅ¶ min kind.
Den kÅ¶rleken du gav till mig Å¶r en obeskrivlig dygd.
Det kÅ¶nns som du kan hÅ¶ra mig, det kÅ¶nns som du fÅ¶rstÅ¶r.
Jag sjunger pÅ¶ den sÅ¶ng du sjÅ¶ng, nÅ¶r jag gÅ¶r i dina spÅ¶r.
Ett Å¶gonblick, en tid som gick.

Utan vind i mina segel har jag kÅ¶mpat,
utan tvivel har jag skapat allt jag har.
FÅ¶r nÅ¶nstans inom mig finns du alltid hos mig.
Du skulle vara stolt om du fanns kvar.

Dagar utav stillhet, jag tog farvÅ¶l av dig.
Det sista leende du gav och du viskade till mig.
Jag tror pÅ¶ dig, jag tror pÅ¶ dig.

Utan vind i mina segel har jag kÅ¶mpat,
utan tvivel har jag skapat allt jag har.
FÅ¶r nÅ¶nstans inom mig finns du alltid hos mig.
Du skulle vara stolt om du fanns kvar.
Utan vind i mina segel har jag kÅ¶mpat,
utan tvivel har jag skapat allt jag har.
FÅ¶r nÅ¶nstans inom mig finns du alltid hos mig.
Du skulle vara stolt om du fanns kvar.
Du skulle vara stolt om du fanns kvar.

Lyrics Submitted by Sofia LÅ¶nnerheden

Lyrics provided by

<https://damnlyrics.com/>